

HELVETIA.

DE hac Regione sic inquit Munsterus : Eam Regionem, aut magnam eius partem, quam Romani olim Heluetiam vocauerunt, hodie vulgo vocant Suiciam, & Confoederatorum terram. Incipit à summis Alpibus, desinensque ab Ortu ad Rhenum, excurrit in Septentrionem usque ad Waldshut & Lauffenberg; atque hinc reflectitur in Occidentem secundum tractum Iuræ montis, usque ad lacum Geneuensem; quo usque rursum pertingat ad Alpes, ubi superiorem Galliæ tunc temporis tenuit locum. Diuidebatur autem ea tempestate in quatuor Regiones: unam incolebant Tigurini, & hi expeditionem facientes ex sua Regione contra Romanos, Anno ante Christi nativitatem centesimo, & amplius (ut ex Cæsare deprehendere licet) interfecerunt Romanorum Consulem Ducem belli, L. Cassium; ceperuntque, & perdomuerunt exercitum eius. Celebrati fuerunt tunc Heluetij supra reliquos Galliæ populos, propter animi, egregiorumque in bellis facinorum, virtutem. Anno ante Christum natum circiter sexagesimo, inierunt Heluetij foedus cum Rauracis vicinis suis, atque aliis adiacientibus populis. Post haec Heluetij relictis terris suis, quæ sibi non sufficientes erant, venere sedes petitum, incensis moenibus suis, ne spes villa esset redeundi, melioresque occuparent terras. Nec defuit illis animus, totam si potuissent, subigere Galliam. Profecti autem sunt primùm versus Genevam, versusque Romanorum Prouinciam, quæ modò Sabaudia & Delphinatus appellatur. Iulio verò Cæsare Duce Romani exercitus præcludente viam multis fossis, aggeribusque, & aliis obstaculis; coacti declinare per Sequanam, quæ hodie est Comitatus Burgundiæ: venientesque ad Heduos, qui iam habitant Burgundiæ, ibi post multas dimications tandem ventum est ad atrocem pugnam; duravitque cædes ipsa à septima hora in noctem usque. Cumque utrinque fortiter in acie starent, Cæsar tandem victor factus, perdomuit Heluetios, atque gentem bellicissimam sic in sedes suas veluti greges in stabula pastorum perduxit, veritus, si hoc non fecisset, Germanos transito Reno sedes ab Heluetiis relictos occupaturos. Deuictis itaque Heluetiis, Cæsar sine cessatione Galliam oppugnauit, donec eam tandem totam Romanorum Imperio subiecit. De lingua, qua tunc usi sunt Heluetij & Galli, duæ sunt coniecturæ. Quidam enim putant (ut Beatus Rhenanus) Gallicam linguam tunc neque cum Germanica, neque cum Gallica, qua hodie utique vtitur, communicasse; sed propriam extitisse linguam. Alij verò (inter quos est Ægidius Tschudus, & Henricus Glareanus) putant Gallos tunc usos lingua Germanica, potissimum ea, qua adhuc Heluetij vntuntur; habentur utrinque probabiles rationes. Hactenus ille. Præter ea, quæ de his Regionibus habes apud Cæsarem; Strabonem; plura leges apud Vadianum; Tschudum; Henricum Glareanum; & Osualdi Molitoris in eum Cōmentaria: & tandem Ioan. Stumpfum, qui ingens volumen de illis scripsit. His potes addere Io. Rhellicani Cōmentaria in Cæsarem. Promittit etiam Rhetiæ descriptionem Nicolaus Stupanus Rhetus.

Helveticorum fines habent in longitudine cccc. millia passuum, ait Cesar libro i. quod & hodie verum est. Nam sunt à medietate lacus Lombarum usque milia Helveticorum vi ipsi computant xxx. In latitudinem autem inter Renum vel Juraem versus finitima Aesum lxxx. millia passuum, que x. vel xi. miliari a Helveticorum efficiunt. Continet autem miliari Helveticorum, ut nunc videntur, spatium diuinorum horum eques tris; diuinorumque & amide peccatis itineris. Computantur ergo octo millia passuum statim pro uno miliario Helveticorum.

